

Arrest

nr. 299 350 van 22 december 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 oktober 2022 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. LAURENT en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U bezit de nationaliteit van Benin. U bent Yoruba van afkomst en u bent moslim. U bent geboren en groeide op te Cotonou (Benin). U hebt een kind met een Kameroense vrouw, met wie u geen relatie meer heeft. Uw zoon heet I.K. ([...]2014) en leeft in Kameroen.

U behoorde langs vaderskant tot een familie die lid was van een occulte traditie waarin voodoo aanbeden wordt.

De familie eiste, na het raadplegen van een orakel, van uw vader dat hij de positie van hogepriester innam in deze cult. Uw vader was echter een gelovige moslim en weigerde om deze plek in te nemen. Na een tijdje, in oktober 2018, werd uw vader ziek. Hij overleed na een week. U bent er zeker van dat hij vergiftigd is omwille van zijn weigering.

Na de dood van uw vader werd opnieuw een orakel geconsulteerd, dat beval dat u de positie van uw vader moest innemen. U kreeg een oproep om samen met uw moeder en oudste zus naar een familievergadering te komen op 10 januari 2019. U weigerde om te gaan. Op de vergadering kwam uw moeder te weten dat u uw vader moest opvolgen. Net zoals uw vader, weigerde u dit te doen. U kreeg nadien het gevoel dat u gevolgd werd. De familieleden verschenen in uw dromen en beloofden u een goeie toekomst.

Op 17 februari 2019 reisde u naar Frankrijk om een vriend te bezoeken die u had leren kennen in uw job als wegenwerker. U gebruikte daarvoor uw paspoort en een visum voor Frankrijk (toerisme). Uw vriend had echter net familie op bezoek, waardoor u twee weken op hotel moest verblijven tot u terugkeerde naar Benin op 1 maart 2019. Op 4 maart 2019 stelde u vast dat u uw paspoort was verloren. U ging naar de politie om dit aan te geven en kreeg een 'verklaring van verlies'.

De problemen in verband met de opvolging van uw vader werden na uw terugkeer naar Benin intenser. De beste vriend van uw vader, die de familievergadering had bijgewoond op 10 januari, contacteerde uw moeder om te zeggen dat u uw vader moest opvolgen. Hij zei ook dat u gedwongen zou worden om dat te doen. Uw moeder ging naar de politie, maar kreeg daar de boodschap dat ze haar niet konden helpen omdat het een familiaal probleem betrof. U besloot onder te duiken en een manier te zoeken om het land te verlaten.

Een familielid van uw moeder stelde u voor aan een invloedrijk pastoor, genaamd 'meneer B.'. U werd overgedragen aan deze persoon en verliet samen met hem het land op 16 maart 2019 per vliegtuig. Daarbij werd een diplomatiek paspoort gebruikt zodat u het land kon verlaten. U reisde rechtstreeks naar België, waar u op 27 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Sinds u het land verlaten hebt, hebt u geen enkel nieuws over de opvolgingskwestie. U vreest dat de cult, als u zou terugkeren naar Benin, voodoo over u zal afroepen en u daardoor ziek zal worden of sterven.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw rijbewijs uit Benin neer. U legt geen andere documenten voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Eerst en vooral vreest u dat u bij terugkeer naar Benin door middel van voodoo ziek gemaakt zal worden of om het leven worden gebracht, maar het CGVS kan hier geen geloof aan hechten. Voodoo en hekserij behoren tot het domein van het bijgeloof.

U verklaart dat u door de familie van uw vader onder druk werd gezet om hem op te volgen gedurende een maandenlange periode, te beginnen vanaf december 2018. Wanneer u tijdens het persoonlijke onderhoud wordt gevraagd op welke manier u precies onder druk werd gezet, verklaart u louter dat "ze in uw droom kwamen" om te zeggen welke goeie dingen er in uw toekomst waren (CGVS, notities van het persoonlijk onderhoud, 7.04.2022, p.22).

Daarnaast maakt u melding van één incident, waarbij een oude vriend van uw vader tegen uw moeder zei dat u de opvolging moest aanvaarden, omdat er “anders dingen zouden beginnen gebeuren” (CGVS, notities, p.24). Deze vriend zei dat er “vele dingen kunnen gebeuren”, waarbij u voorstelt aan de protection officer om “research te doen wat er gebeurt met iemand die wegloopt van voodoo” (CGVS, notities, p.26). Wanneer u wordt gevraagd om uit te leggen voor welke zaken u precies schrik had, legt u uit dat “ze dingen over u kunnen afroepen”, zoals uw geheugen wissen of u “bespelen als een pop” (CGVS, notities, p.26). Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer, stelt u dat u “het niet kan zeggen”, maar dat het “de dood of ziek worden” is (CGVS, notities, p.27).

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u zowel in verband met de aanleiding van uw problemen, de door u beweerde vervolgingsfeiten en bij uw vrees voor terugkeer louter verwijst naar het gevaar van de voodoo die door uw occulte familieleden over u zou worden afgeroepen. U vreest met andere woorden bovennatuurlijke krachten, waardoor u ziek zou worden of het leven zou laten. Voodoo, hekserij en het bovennatuurlijke behoren louter tot het domein van het bijgeloof. Het Commissariaat-generaal kan hier dan ook geen enkel geloof aan hechten. **Bijgevolg zijn de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en uw vrees bij terugkeer onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te worden met een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de vluchtelingenconventie.**

Bovendien zijn er verschillende elementen die de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging naar aanleiding van gedwongen opvolging in een vooedoocult zwaar ondermijnen.

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat uw **verklaringen met betrekking tot uw reis in het geheel niet geloofwaardig zijn**. Het Commissariaat-generaal acht het immers niet geloofwaardig dat u op 1 maart 2019 terugkeerde naar Benin en op illegale wijze opnieuw naar België kwam op 16 maart 2019. U legt immers geen enkel bewijs voor van uw terugreis naar Benin, zoals uw paspoort of vliegtickets. Uw verklaringen dat u uw paspoort verloren hebt, zijn niet geloofwaardig, aangezien ze ernstige tegenstrijdigheden bevatten. Zo stelde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u het paspoort verloor op de luchthaven te Benin. Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat u naar de markt ging met een rugzak en het paspoort verkeerd gelegd hebt (CGVS, notities, p. 14). Later tijdens het onderhoud verandert u opnieuw uw verklaring en zegt u dat u het paspoort verloor op de luchthaven van Cotonou (CGVS, notities, p.19). Wanneer u met de tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, past u louter uw verklaringen aan en zegt u dat u van de luchthaven naar de markt ging en dat u niet weet op welke plek u het precies verloren hebt. Deze tegenstrijdigheid ondermijnt uw verklaringen in verband met het verloren paspoort. Deze vaststelling wordt nog gesterkt door het feit dat u verklaart naar de politie te zijn gegaan om het verlies van uw paspoort aan te geven. U verklaart dat u een ‘verklaring van verlies’ ontving, die u op papier mee naar huis kreeg (CGVS, notities, p.14). Wanneer u wordt aangemaand om dit document aan het CGVS te bezorgen om uw verklaringen te staven, zegt u dan weer dat u “het document daar [bij de politie] moest laten” en dat u geen document mee naar huis kreeg (CGVS, notities, p.19-20). Bovendien legt u zeer vage verklaringen af over uw beweerde illegale reis naar België op 16 maart 2019 (CGVS, notities, p.16-18). De protection officer maant u verschillende keren aan om uit te leggen hoe u deze reis organiseerde, maar u kan geen enkele informatie over hoe deze georganiseerd werd. U stelt dat er geen geld werd betaald om de reis mogelijk te maken, maar u kan op geen enkele manier verklaren waarom de smokkelaar u geholpen heeft. U hebt geen enkel idee wat er in het paspoort stond dat u gebruikte om de reis te kunnen maken, noch kan u enige gedetailleerde informatie geven over de persoon die u hielp om het land te verlaten. Bovendien zijn uw verklaringen over de smokkelaar tegenstrijdig. Tegenover de DVZ verklaarde u dat uw smokkelaar E. heette, terwijl u ten overstaan van het CGVS beweert dat hij ‘meneer B. heette’ (DVZ, Verklaring DVZ, p.11, vraag 36). Door deze tegenstrijdigheden en vaagheden kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw clandestiene reis van Benin naar België op 16 maart 2019.

Het feit dat u geen enkel document voorlegt om uw terugreis naar Benin of uw reis naar België aan te tonen, plus het feit dat uw verklaringen over het verlies van uw paspoort niet geloofwaardig zijn, plus het feit dat uw verklaringen over uw illegale reis naar België veel te vaag zijn, zorgt ervoor dat het Commissariaat-generaal het niet geloofwaardig acht dat u op 1 maart 2019 vanuit Frankrijk terugreisde naar Benin. Noch acht het Commissariaat-generaal het geloofwaardig dat u nadien op clandestiene wijze vanuit Benin naar België reisde.

Deze vaststelling heeft een fundamentele impact op uw relaas, aangezien u verklaart dat de vriend van uw vader, uw moeder kwam bedreigen in maart 2019 (CGVS, notities, p.26). U stelt dat dit gebeurde omdat het probleem opflakkerde na uw terugkeer uit Frankrijk (CGVS, notities, p.26-27).

U stelt dat ze tijdens uw verblijf in Frankrijk “de zaak lieten rusten omdat u er niet was” en zelfs dat “ze iemand anders zouden zoeken”. Het Commissariaatgeneraal kan, zoals hierboven geargumenteed, geen geloof hechten aan uw verblijf in Benin tussen 1 maart en 16 maart 2019. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van deze feiten, namelijk de opflakking van het probleem na uw terugkeer naar Benin en de bedreigingen aan het adres van uw moeder, totaal ondermijnd.

Verder stelt het Commissariaat-generaal nog vast dat uw verklaringen met betrekking tot de gedwongen opvolging in een vooedoocult bijzonder vaag en onwaarschijnlijk zijn, wat de geloofwaardigheid ervan totaal ondergraft. U stelt tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS dat de problemen begonnen toen uw vader weigerde om deze positie in de cult in te nemen. U vertelt dat uw vader ziek werd en overleed. U zegt dat u denkt dat uw vader ‘vergiftigd’ is omwille van zijn weigering (CGVS, notities, p.9). Het Commissariaatgeneraal stelt vast dat dit een loze bewering is die louter berust op vermoedens van uw kant. Bovendien stelt het Commissariaat-generaal vast dat u of uw familie, ondanks uw vermoeden dat er kwaad opzet in het spel was, geen enkel onderzoek naar de dood van uw vader in gang zette. Zo ging u niet naar de politie om een moordonderzoek te laten voeren. Deze vaststelling ondergraft in ernstige mate de concrete aanleiding van de door u beweerde problemen.

Daarnaast merkt het Commissariaat-generaal op dat u amper informatie kan geven over de familie van uw vader, de personen die volgens uw verklaringen verantwoordelijk zijn voor uw problemen. U kan geen enkele naam geven van familieleden die wouden dat u de positie in de cult innam (CGVS, notities, p.24). Het is niet geloofwaardig dat u geen enkele naam kent van uw beweerde vervolgers, zeker gezien het feit dat deze familieleden van uw vader waren. U stelt dat u “sinds uw vader overleed geen interesse meer had in de familie” en dat u zich focuste op uw moeder (CGVS, notities, p.13). Het Commissariaat-generaal merkt daarbij op dat u op het moment van de beweerde problemen reeds 37 jaar oud was. Het is niet geloofwaardig dat u opeens alle informatie over de familie van uw vader ‘vergeet’ op het moment dat zij voor problemen beginnen te zorgen. Het is evenmin geloofwaardig dat u niets zou willen weten over de personen die een ernstige bedreiging vormen voor uw leven.

Daarnaast stelt het Commissariaat-generaal vast dat u geen enkele inspanning hebt gedaan om het verdere verloop van de door u beweerde problemen op te volgen na uw vertrek uit Benin, ondanks het feit dat u nog steeds in contact staat met uw familie (CGVS, notities, p.27). Het is absoluut ongeloofwaardig dat u, indien u dient te vrezen voor uw leven naar aanleiding van de opvolgingskwestie in de cult, geen enkele interesse toont in de gebeurtenissen die plaatsvonden na uw vertrek uit het land. Dit getuigt van een desinteresse in wat er met uzelf zou gebeuren indien u zou terugkeren naar Benin, die niet te verantwoorden is binnen de context van iemand die dient te vrezen voor zijn leven. U kan door uw gebrek aan interesse zelfs niet aantonen dat de problemen die u aanhaalt überhaupt nog actueel zouden zijn. U verklaarde immers tijdens uw persoonlijke onderhoud dat uw beweerde vervolgers na uw vertrek naar Frankrijk “de zaak lieten rusten” en zelfs “dat ze iemand anders zouden zoeken” (CGVS, notities, p.26). Dat u geen enkele moeite hebt gedaan om meer te weten te komen over de opvolging binnen de vooedoocult na uw vertrek uit Benin, is dan ook dermate onaannemelijk dat het opnieuw totaal de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolging ondermijnt.

Gezien de voorgaande elementen is het Commissariaat-generaal van oordeel dat er geen vrees voor vervolging is op basis van uw beweerde problemen naar aanleiding van gedwongen opvolging in een vooedoocult. Daardoor komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Het door u voorgelegde document kan de bovenstaande beoordeling niet in uw voordeel keren. Uw rijbewijs bevat informatie die hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift “manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet

van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen" aan.

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"Volgens het CGVS behoren Voodoo en hekserij tot het domein van het bijgeloof en kunnen geen gegronde reden zijn voor vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. Het CGVS stelt: "Voodoo, hekserij en het bovennatuurlijke behoren louter tot het domein van het bijgeloof" (bestreden beslissing, p. 2).

Het CGVS doet deze vaststelling zonder zich te baseren op enig objectief verslag over voodoo-praktijken. Het feit dat voodoo tot het domein van het geloof behoort, belet echter niet dat het zeer reële en concrete gevolgen heeft. Uw Raad heeft reeds verscheidene beslissingen van het CGVS betreffende Voodoo-praktijken nietig kunnen verklaren, hetgeen erop lijkt te wijzen dat Voodoo-praktijken redelijkerwijs een vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève en het vreemdelingenrecht kunnen rechtvaardigen (arrest nr. 148 227 van 22 juni 2015, arrest nr. 115 743 van 16 december 2013).

Verder merkt het CGVS verschillende elementen op die de geloofwaardigheid van zijn vrees voor vervolging als gevolg van gedwongen opvolging in een voodoocultus ondermijnen.

- **Aangaande zijn reis naar België**

Ten eerste is het CGVS van mening dat verzoekers verklaringen over het verlies van zijn paspoort niet geloofwaardig zijn: "U legt immers geen enkel bewijs voor van uw terugreis naar Benin, zoals uw paspoort of vliegtickets. Uw verklaringen dat u uw paspoort verloren hebt, zijn niet geloofwaardig, aangezien ze ernstige tegenstrijdigheden bevatten. Zo stelde u ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u het paspoort verloor op de luchthaven te Benin. Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat u naar de markt ging met een rugzak en het paspoort verkeerd gelegd hebt (CGVS, notities, p. 14). Later tijdens het onderhoud verandert u opnieuw uw verklaring en zegt u dat u het paspoort verloor op de luchthaven van Cotonou (CGVS, notities, p.19). Wanneer u met de tegenstrijdigheid geconfronteerd wordt, past u louter uw verklaringen aan en zegt u dat u van de luchthaven naar de markt ging en dat u niet weet op welke plek u het precies verloren hebt" (bestreden beslissing, p. 2).

Verzoeker heeft geen tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Tijdens zijn eerste interview bij de DVZ waren de vragen kort en kon hij niet in detail uitleggen hoe hij zijn paspoort was verloren.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde hij voortdurend dat hij zich later realiseerde dat hij zijn paspoort had verloren, en dat hij dus niet wist of hij het op de luchthaven of op de markt had verloren: "Ik heb het ergens misleed toen ik een rugzak bij had. Ik ging naar de markt en ben het verloren. Ik had het niet direct gezien, twee dagen later heb ik het gezien" (CGVS, p. 14). Later in het onderhoud legde hij zijn traject van de luchthaven naar de markt uit, waarbij hij zei dat hij niet precies wist waar hij zijn paspoort had verloren: "Toen ik aankwam, ik verloor het in de luchthaven, ik had een zak bij, ik ging naar de markt, ik dacht dat het in mijn binnenzak was, ik kocht iets op de markt. Toen ik terug thuis was, ik zette mijn zak af en de volgende dag, ik controleerde mijn jas en ik vond mijn paspoort niet meer, enkel wat kleingeld. Ik was op de luchthaven, ging naar de markt en toen ik terugkeerde had ik mijn paspoort niet meer, ik kan niet zeggen was juist ik het ben verloren (...). Ik wist alleen dat ik dacht nog mijn paspoort bij te hebben en ik zag thuis dat het was was" (CGVS, p. 19). Des te belangrijker is het dat verzoeker tijdens zijn onderhoud reeds had verklaard dat hij meende dat de tolk zijn verklaringen niet goed vertaalde: "Er zijn woorden dat u niet goed begrijpt, ik moet hertalen. Soms van onze lokale taal is niet hetzelfde. Toen ik zei dat ik mijn paspoort in de luchthaven verloor, ik zei dat ik het in de markt verloren had, daar voelde ik dat het niet erg duidelijk was. Dezelfde vragen werden herhaald, ik was wat in de war" (CGVS, p. 20).

De verklaringen van verzoeker zijn dus coherent, aangezien hij verklaarde dat hij zijn paspoort misschien op de luchthaven of op de markt had verloren, maar dat hij daar niet zeker van was omdat hij zich later realiseerde dat hij zijn paspoort had verloren.

Ten tweede merkt het CGVS op dat hij het document van het verlies van zijn paspoort niet kon overleggen, hoewel hij zei dat hij bij de politie was geweest: "u verklaart naar de politie te zijn gegaan om het verlies van uw paspoort aan te geven. U verklaart dat u een 'verklaring van verlies' ontving, die u op papier mee naar huis kreeg (CGVS, notities, p.14). Wanneer u wordt aangemaand om dit document aan het CGVS te bezorgen om uw verklaringen te staven, zegt u dan weer dat u "het document daar [bij de politie] moest laten" en dat u geen document mee naar huis kreeg (CGVS, notities, p.19-20)" (bestreden beslissing, p. 2).

Verzoeker wenst zijn verklaringen hier te verduidelijken. Hij bevestigt dat hij geen papieren heeft ontvangen toen hij het verlies bij de politie meldde. De politie legde hem uit dat zij een onderzoek zouden instellen en dat hij dan een document van verlies kon komen ophalen, hetgeen niet het geval was,

aangezien verzoeker vertrok. Hij heeft dus wel een verklaring van verlies afgelegd, waarnaar hij tijdens zijn hoorzitting heeft verwezen (CGVS, p. 14) maar hij heeft ten tijde van deze verklaring geen papier rechtstreeks ontvangen.

Ten derde is het CGVS van mening dat hij onvoldoende informatie verstrekt over de organisatie van zijn laatste reis naar België: "U stelt dat er geen geld werd betaald om de reis mogelijk te maken, maar u kan op geen enkele manier verklaren waarom de smokkelaar u geholpen heeft. U hebt geen enkel idee wat er in het paspoort stond dat u gebruikte om de reis te kunnen maken, noch kan u enige gedetailleerde informatie geven over de persoon die u hielp om het land te verlaten. Bovendien zijn uw verklaringen over de smokkelaar tegenstrijdig. Tegenover de DVZ verklaarde u dat uw smokkelaar E. heette, terwijl u ten overstaan van het CGVS beweert dat hij 'meneer B.' heette (DVZ, Verklaring DVZ, p.11, vraag 36)" (bestreden beslissing, p. 2).

Het was echter de oom van verzoeker die contact had gelegd met de smokkelaar omdat zijn moeder analfabeet was en dus niet in staat was dit zelf te doen. Zijn oom legde hem echter niet in detail uit welke stappen hij had ondernomen om de hulp van de smokkelaar te verkrijgen. Wat betreft het betalen van de smokkelaar, hij kan betaald zijn maar zijn moeder en oom hebben hem niets verteld: "ik heb er niets over gehoord. Ik wil niet zeggen wat niet waar is en het dan weer veranderen" (CGVS, p. 18).

Wat de kennis van verzoeker over zijn paspoort betreft, was het in die tijd heel gemakkelijk om een vals paspoort te gebruiken en de luchthavenbeveiligers te betalen om een oogje dicht te knijpen. Corruptie is inderdaad nog zeer aanwezig in Benin. Zoals het "Risk & Compliance Portal" opmerkt:

[...]

(stuk 2).

Verzoeker had de algemene werking van de paspoort- en visumbureaus in Benin desgevraagd kunnen toelichten. In Benin was er nog geen elektronisch paspoortstelsel, waardoor het veel gemakkelijker was om met valse documenten te reizen (The Cable, « FG inaugurates e-passport centre in Benin to enhance application process », 22 juni 2022, beschikbaar op : <https://www.thecable.ng/fqinauqrates-e-passport-centre-in-benin-to-enhance-application-process>). Al deze elementen verklaren dat het normaal is dat de verzoeker zeer weinig informatie heeft over zijn reis. Gezien de corruptie in Benin en het feit dat hij zijn reis niet zelf heeft georganiseerd, is het zeer aannemelijk dat hij met zo weinig informatie heeft kunnen reizen.

Ten slotte heeft verzoeker er geen baat bij te verklaren dat hij in maart 2019 naar Benin is teruggekeerd indien dit niet het geval zou zijn. Hij had immers gewoon een verzoek om internationale bescherming in België kunnen indienen en zijn problemen kunnen toelichten, die zich op dezelfde wijze zouden hebben ontwikkeld indien hij niet naar Benin was teruggekeerd, aangezien de eerste problemen vóór zijn reis waren begonnen.

- Aangaande zijn gedwongen opvolging in een voodooocult

Volgens het CGVS zijn de verklaringen van verzoeker te vaag: "U vertelt dat uw vader ziek werd en overleed. U zegt dat u denkt dat uw vader 'vergiftigd' is omwille van zijn weigering (CGVS, notities, p.9). Het Commissariaat- generaal stelt vast dat dit een loze bewering is die louter berust op vermoedens van uw kant" (bestreden beslissing, p. 3). Bovendien merkt het CGVS op dat het niet logisch zou zijn dat de familie geen hulp van de politie zou hebben gevraagd in verband met de dood van hun vader.

Ten eerste legde verzoeker uit waarom hij dacht dat zijn vader "vergiftigd" was. Mensen hadden hem verteld dat hij zwart bloed overgaf, wat een belangrijk teken van vergiftiging is: "toen hij overleed, mensen die er bij waren zeiden dat hij zwart bloed overgaf" (CGVS, p. 9).

Ten tweede heeft hij zo gedetailleerd mogelijk uitgelegd hoe de gebeurtenissen zijn verlopen (CGVS, p. 9), terwijl hij verklaarde dat het moeilijk voor hem was: Het is nu moeilijk om uit te leggen voor mij. Mijn vader was een religieus persoon, getrouwd met mijn moeder, we zijn geboren uit hun huwelijk. In de familie van mijn vader zijn er mensen die voodoo aanbidden. Toen de vader van mijn vader overleed, toen hij overleed deden ze de rituelen die je moet doen in de familie. Er was een familielid die de positie van mijn vader innam, er werd iemand op zijn positie geplaatst. Die persoon is ook korte tijd later overleden. Er moet iemand zijn die rechtmatig de positie kan innemen, anders zal hetzelfde opnieuw gebeuren. Ze moeten het orakel consulteren om te zien wie de rechtmatige persoon was voor die positie, als ze weigerden, het schrijn zou de persoon die niet rechtmatig is herkennen. Dat is wanneer de problemen begonnen.

Ten derde heeft het CGVS in het geheel geen rekening gehouden met de praktijken en elementen betreffende de Voodoo-cultus waarover verzoeker heeft verteld. Hij legde duidelijk uit dat er een raadpleging was geweest en dat hij door het orakel was gekozen (CGVS, p. 21), na de dood van zijn vader. Hij legde uit dat 10 januari elk jaar een belangrijke dag was (CGVS, p. 21). Dit komt goed overeen met objectieve informatie, aangezien 10 januari in Benin de "Nationale dag van de endogene godsdiensten" is. (<http://geoconfluences.ens-lyon.fr/informations-scientifiques/a-laune/image-a-la-une/oudah>).

Hij legde ook uit dat ze in zijn dromen kwamen om hem over de toekomst te vertellen (CGVS, p. 22), dat ze « kunnen mijn geheugen wissen. Ze kunnen iets over me afroepen, ze kunnen me bespelen als een pop » (CGVS, p. 26). Hij legde uit dat het "de hoogste van de priester", Babaleba, was die besliste wie het over zou nemen. Hij verklaarde ook dat hij Babaleba een keer eerder had gezien tijdens een ritueel (CGVS, p. 23) zodat het mogelijk was hem vragen te stellen over het ritueel dat hij bijwoonde. Hij legde verder uit dat wanneer er een ritueel was, er een bel werd geluid in het dorp (CGVS, p. 26). Deze informatie zou belangrijk zijn geweest voor het CGVS, aangezien het zeer moeilijk is om kennis te hebben van voodoo-praktijken :

[...]

(stuk 3).

De mogelijkheid voor verzoeker om meer in detail uit te leggen hoe het ritueel werkte, zou echter ook hebben geholpen om te bewijzen dat hij de beschreven gebeurtenissen had meegemaakt.

Ten vierde blijkt uit objectieve informatie dat zijn familie in geen geval bescherming van de overheid had kunnen krijgen:

[...]

(stuk 3).

- Aangaande de familie van zijn vader

Volgens het CGVS kan verzoeker weinig informatie geven over de familie van zijn vader: "U kan geen enkele naam geven van familieleden die wouden dat u de positie in de cult innam (CGVS, notities, p.24). Het is niet geloofwaardig dat u geen enkele naam kent van uw beweerde vervolgers, zeker gezien het feit dat deze familieleden van uw vader waren. U stelt dat u "sinds uw vader overleed geen interesse meer had in de familie" en dat u zich focuste op uw moeder (CGVS, notities, p.13). Het Commissariaat-generaal merkt daarbij op dat u op het moment van de beweerde problemen reeds 37 jaar oud was. Het is niet geloofwaardig dat u opeens alle informatie over de familie van uw vader 'vergeet' op het moment dat zij voor problemen beginnen te zorgen" (bestreden beslissing, p. 3).

Verzoeker heeft echter nooit contact gehad met de familie van zijn vader, omdat zijn ouders na hun huwelijk dicht bij de familie van zijn moeder zijn gebleven. Anders dan het CGVS veronderstelt, heeft verzoeker na het overlijden van zijn vader het contact met zijn familie niet verbroken. Hij heeft gewoon nooit veel contact met hen gehad. Verder heeft het CGVS verzoeker nooit uitdrukkelijk gevraagd naar de namen van de familieleden van zijn vader. De Protection Officer vroeg hem wie de mensen waren die hem als opvolger wilden (CGVS, p. 24), maar hij vroeg hem niet de verschillende leden van de familie en hun namen uit te leggen. Dit is begrijpelijk wanneer men de volgorde van de verschillende vragen leest. Daarom heeft hij de namen van de familieleden van zijn vader niet vermeld, dat is alles. Toen hem specifiek werd gevraagd wie de vorige "voodoopriester" was, noemde hij de naam van zijn grootvader, Alakba.

- Aangaande de houding van verzoeker

Volgens het CGVS is het niet logisch dat verzoeker na zijn vertrek uit Benin niet naar zijn problemen heeft geïnformeerd ondanks het feit dat hij nog steeds in contact staat met zijn familie. Dit is echter geen gebrek aan interesse. Zijn familie in Benin beschikt immers niet over meer informatie, aangezien zij niet contact heeft met de familie van verzoekers vader. Bovendien is het verzoeker die specifiek wordt geviseerd, zodat zij niets kunnen doen totdat de verzoeker terugkeert naar Benin."

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker de volgende stukken:

"2. Risk & Compliance Portal, Benin Corruption Report, August 2020, beschikbaar op: [...];

3. Direction des recherches, Commission de l'immigration et du statut de réfugié du Canada, "Bénin : information sur les conflits entre les adeptes du vaudou et les chrétiens; information sur le groupe connu sous le nom de « sakpata », leurs rites d'initiation, ainsi que la protection offerte par l'État aux personnes qui refusent de se soumettre à ces rites (2012-octobre 2013)", beschikbaar op : [...]"

2.3. Bij aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting voegt verzoeker:

"- Overlijdensakte –K.M. (stuk 1)

- Certificaat van verlies van paspoort (stuk 2)

- Envelop (stuk 3)".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Benin uit vrees voor de cult die hem wilt dwingen een positie op te nemen. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

5. Verzoeker verklaarde dat zijn problemen begonnen nadat hij werd gevraagd zijn vader op te volgen, omdat de vader weigerde hogepriester te worden in de cult en hierom vergiftigd werd. Uit verzoekers verklaringen blijkt verder echter dat hij en zijn familie, ondanks hun vermoeden van kwaad opzet, geen enkel onderzoek naar de dood van de vader in gang zetten en niet naar de politie gingen.

Waar in het verzoekschrift (onder verwijzing naar stuk 3) wordt aangevoerd dat uit objectieve informatie blijkt dat zijn familie in geen geval bescherming van de overheid had kunnen krijgen, dient te worden opgemerkt dat verzoekers moeder in maart 2019 nochtans wél naar de politie ging nadat zij werd benaderd door de beste vriend van verzoekers vader, die zei dat verzoeker gedwongen zou worden om zijn vader op te volgen. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom ze geen enkele stap ondernamen toen verzoekers vader ten gevolge van vergiftiging zou zijn overleden in oktober 2018.

6. Bij aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, voegt verzoeker een fotokopie van een overlijdensakte op naam van zijn vader. Dit stuk kan het overlijden van verzoekers vader echter niet aantonen. Vooreerst vat de overlijdensakte aan met "*ondergetekende*" S.T.S., chef van het 13de arrondissement van Cotonou, terwijl het ondertekend is door iemand anders, met name I.S., chef van het 5de arrondissement. Verder werd het document opgesteld op basis van de verklaringen van verzoeker, die niet geobjectieerd worden. Bovendien worden de omstandigheden van het overlijden niet vermeld in de overlijdensakte, zodat verzoekers verklaringen over de vergiftiging door de cult hierdoor niet kunnen worden hardgemaakt.

Ten slotte betreft dit stuk slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen authenticiteitswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).

7. Verzoeker blijkt onaannemelijk onwetend over de familie van zijn vader, de personen die volgens zijn verklaringen nochtans verantwoordelijk zijn voor de dood van zijn vader en voor zijn eigen problemen. Zo kan verzoeker geen enkele naam geven van de familieleden die wilden dat hij een positie in de cult aannam (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 24).

De stelling in het verzoekschrift dat verzoeker nooit contact heeft gehad met de familie van zijn vader, omdat zijn ouders na hun huwelijk dicht bij de familie van zijn moeder zijn gebleven, kan geenszins verklaren waarom verzoeker zelfs niet de namen kent (of te weten is gekomen) van de familieleden die hem beweerdelijk vervolgen.

Waar in het verzoekschrift nog wordt aangevoerd dat de *protection officer* nooit uitdrukkelijk gevraagd heeft naar de namen van de familieleden van zijn vader, maar enkel vroeg wie de mensen waren die hem als opvolger wilden (notities, p. 24), dient te worden vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen duidelijk blijkt dat de mensen die hem als opvolger wilden ook zijn familieleden waren (*"Ik ken hun namen niet maar ze zijn familie van mijn vader."*; notities, p. 24), maar dat hij geen enkele naam kon noemen, ondanks dat hier meermaals naar gevraagd werd.

8. Verzoeker liet optekenen dat de problemen intenser werden nadat hij op 1 maart 2019 van Frankrijk terugkeerde naar Benin, maar zijn verklaringen over deze terugkeer zijn niet geloofwaardig.

- Zo verklaarde verzoeker dat hij zijn paspoort kwijtspeelde bij zijn aankomst in Benin, maar legde hij wisselende verklaringen af over of hij van de politie een 'verklaring van verlies' mee naar huis kreeg toen hij hiervan aangifte deed. Het in het verzoekschrift louter herhalen van één versie van de feiten, zijnde dat verzoeker geen papieren heeft ontvangen toen hij het verlies van zijn paspoort meldde, kan verzoekers eerdere tegenstrijdige verklaringen niet verschonen. Bij aanvullende nota, neergelegd ter terechtzitting, legt verzoeker alsnog een 'verklaring van verlies' voor, afgeleverd op 13 oktober 2022 in Cotonou. Nog daargelaten niet kan worden ingezien waarom verzoeker een dergelijk document dan niet ontvangen zou hebben toen hij het verlies op 4 maart 2019 ging aangeven, betreft het thans voorgelegde stuk slechts een fotokopie, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat fotokopieën door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn (RvS 24 maart 2005, nr. 142.624, X; RvS 25 juni 2004, nr. 133.135, X).
- Verder was verzoeker geheel onwetend over hoe zijn reis naar Europa met (ver)vals(t)e documenten georganiseerd werd. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat zijn oom het contact had met de smokkelaar en dat verzoeker niets werd verteld over de organisatie of betaling van de reis, wordt opgemerkt dat van verzoeker, een 37-jarige man, wel degelijk verwacht kan worden dat hij zijn ongewone en bijzondere reis uitvoerig kan toelichten en minstens weet moet hebben van de gebruikte reisdocumenten. Een dergelijke reis met smokkelaar is immers een uiterst preciaire onderneming en het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker hierover zo onwetend is en/of dat hij niet beter voorbereid werd door de smokkelaar, gelet op de risico's op ernstige sancties die geriskeerd worden. Dat het in die tijd heel gemakkelijk was om een vals paspoort te gebruiken en de luchthavenbeveiligers te betalen om een oogje dicht te knijpen en dat er in Benin nog geen elektronisch paspoortstelsel was, zoals wordt gesteld in het verzoekschrift onder verwijzing naar stuk 2 en een nieuwsartikel van 22 juni 2022, kan niet overtuigen. Van iemand die reist met een vals paspoort kan wel degelijk worden verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, kan meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle (in Benin of in Europa) aangehouden en ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel.
- Verzoeker gaf twee verschillende namen op voor de smokkelaar die hem hielp.
- Verzoeker legt geen enkel document voor om deze terugreis of zijn reis naar België te staven, wat de geloofwaardigheid ervan verder ondermijnt.

Gezien verzoekers reis van Frankrijk naar Benin op 1 maart 2019 niet aannemelijk wordt gemaakt, kan ook geen geloof worden gehecht aan het incident in maart 2019 in Benin met de beste vriend van verzoekers vader.

9. Hoe dan ook blijkt verzoekers vrees zich te beperken tot het gevaar van de voodoo die door zijn occulte familieleden over hem zou worden afgeroepen. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging volstaat op zich echter niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees dient immers ook steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken. Met andere woorden, de vrees moet gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij hem aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. *In casu* kan verzoeker deze vrees niet hardmaken. Het feit dat verzoeker volgens het verzoekschrift bepaalde kennis had over voodoo(praktijken), terwijl het zeer moeilijk zou zijn om hiervan kennis te hebben (stuk 3), doet hieraan geen afbreuk.

10. Dat verzoeker in werkelijkheid geen vrees voor vervolging koestert ten aanzien van Benin blijkt nog uit de vaststelling dat hij geen enkele interesse heeft in de evolutie van zijn problemen. Dat zijn familie in Benin niet over verdere informatie beschikt en toch niets kunnen doen aangezien verzoeker degene is die gevisieerd wordt, zoals wordt aangehaald in het verzoekschrift, kan zijn nalatigheid niet verschonen.

Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie en hieruit voortvloeiende actualiteit van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen getuigt van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

11. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in zijn verklaringen over de cult, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over zijn reisweg en -documenten en het poneren van een vrees voor voodoo(praktijken). Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. De bij aanvullende nota ter terechtzitting neergelegde foto van een enveloppe, verstuurd vanuit Cotonou, Benin, kan niet aantonen welke stukken hierin opgestuurd werden, laat staan wat de bewijswaarde van deze stukken zou zijn.

14. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

15. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

16. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS